

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **V. R.**, zastoupeného Mgr. Jakubem Hrubým, advokátem se sídlem třída Míru 92, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 47/2015 – 24, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2015, č. j. KrÚ 251/1/2015/OMSŘI/MV-3, a rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu, ze dne 1. 12. 2014, č. j. MmP 72112/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 2. 2015, č. j. KrÚ 251/1/2015/OMSŘI/MV 3, zamítl žalovaný odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu, ze dne 1. 12. 2014, č. j. MmP 72112/2014, kterým byla žalobci za správní delikt podle § 180 odst. 1 písm. j) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), kterého se žalobce dopustil tím, že v období od 3. 4. 2013 do 15. 10. 2014 jako podnikající fyzická osoba užíval stavbu „*předzahrádka provozovny KRA – KRA na náměstí Republiky, Pardubice, na pozemku parc. č. 2664/5 v kat. území Pardubice*“ k provozování hostinské činnosti bez kolaudačního souhlasu, který je vyžadován stavebním zákonem“, uložena pokuta ve výši 200 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice (dále jen „krajský soud“), zamítl rozsudkem ze dne 19. 10. 2015, č. j. 52 A 47/2015 - 24.

Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností podanou dne 2. 11. 2015 u Nejvyššího správního soudu. Podáním doručeným zdejšímu soudu dne 3. 11. 2015 stěžovatel navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

V návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel ohledně svých majetkových poměrů uvedl, že je dlouhodobě ve ztrátě, která jen za poslední tři roky činí 508 150 Kč. Pokuta ve výši 200 000 Kč by měla pro něj za této situace zcela likvidační následky, v jejichž důsledku by nebyl schopen dostát v podstatě všem svým závazkům vůči věřitelům a ohrožena by byla také jeho schopnost spočívající v zajišťování základních životních potřeb. Výkon rozhodnutí by tak pro stěžovatele představoval újmu, kterou by nezhojil ani případný úspěch v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel má za to, přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nemůže vzniknout třetím osobám žádná újma a nemůže být dotčen ani žádný veřejný zájem. Ve vztahu ke správním orgánům dojde přiznáním odkladného účinku toliko k odložení platební povinnosti.

Spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti předložil stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu kopii daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za roky 2012, 2013 a 2014 včetně příloh.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti k otázce návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou naplněny.

Z předložených listin vyplývá, že stěžovatel vykázal pro účely přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2012 ztrátu 172 323 Kč, za rok 2013 ztrátu 220 694 Kč, za rok 2014 ztrátu 115 133 Kč. Po zhodnocení relevantních údajů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání pokuty ve výši 200 000 Kč, by skutečně mohlo vést k takové finanční situaci stěžovatele, který v posledních třech letech vykazuje ztrátu ve své podnikatelské činnosti, jež by pro něj mohla znamenat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Možné ohrožení další podnikatelské činnosti stěžovatele či dokonce riziko jejího úplného ukončení a s tím související ztráta základního zdroje příjmů stěžovatele, by mohly u stěžovatele vyvolat nevratnou újmu.

pokračování

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv jiných osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud dále připomíná své usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, v němž uvedl: „Odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“. Podle tohoto usnesení „je nutné v těchto výjimečných situacích (pozn.: když jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s.) po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy“.

V souladu s předmětným usnesením Nejvyšší správní soud konstatuje, že přiznání odkladného účinku pouze vůči rozhodnutí krajského soudu za situace, kdy byla žaloba zamítnuta, by nemohlo vést k odložení účinků rozhodnutí správních orgánů po dobu trvání řízení o kasační stížnosti. Proto je třeba rovněž určit, zda se odkladný účinek vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu nebo jeho část, nebo 2) pouze na rozhodnutí správních orgánů, k jejichž přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede, či na část těchto rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu a rozhodnutí správních orgánů (či k jejich částem) současně.

Za dané situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že odkladný účinek kasační stížnosti se musí nutně vztahovat k rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2015, č. j. KrÚ 251/1/2015/OMSŘI/MV 3, a rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu, ze dne 1. 12. 2014, č. j. MmP 72112/2014, která představují vykonatelná rozhodnutí, jejichž výkon by mohl stěžovatele bezprostředně ohrozit. Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti účinky uvedených rozhodnutí. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu není v tomto případě důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu